

sig. Videre hedder det: „Men Mindretallet vil paa ingen Maade gaa med til Fler-tallets Forslag, om at lade den tvungne Folkepensionering med offentlige Tilskud træde i Stedet for den bestaaende Ordning, saaledes at de, der har berigtiget deres Præmier, forsørges i Tilfælde af In-validitet eller dermed ligestillet Alder, me-dens de øvrige henvises til Forsørgelse under Fattigvæsenet. En saadan Ordning kunde i 1891 have været betegnet som et Fremskridt, nu vil den betyde et stort Tilbageskridt“. Altsaa, det Standpunkt, som det ærede Medlem har taget Ordet for her i Dag, er, hvad Bramsen, Sonne og Nordby i Kommissionen betegnede som noget, der i 1891 kunde have ladet sig høre, men som nu i dette Øjeblik vilde være et stort Tilbageskridt. Og endelig hedder det i disse tre Højremænds Be-tænkning: „Uden Hensyn til, om Forslag til Forsikring som Supplement til det gældende Princip vinder Tilslutning eller ikke, ønsker Mindretallet en Reform af den gældende Lovgivning om Alderdoms-understøttelse, gaaende ud paa, at For-sørgelse kun ydes til Arbejdsinvalider over 18 Aar og til saadanne uden Hensyn til deres Alder. Ved en saadan Reform mener Mindretallet, at Loven ikke længere vil kunne formodes at virke nedbry-dende paa Befolkningens Erhvervslyst og Selvstændighedstrang, og paa samme Tid vil den komme til at omfatte alle de kommende trængende Arbejdsinvalider un-der 60 Aar, som ellers vil blive ved at være henviste til Fattigvæsenet, uagtet de bør have mindst samme Ret til Hjælp af Stat og Kommune som Personer over 60 Aar“. Det vil altsaa ses, at disse tre Konservative i Kommissionen gaar afgjort imod det ærede Medlem. Naar nu det ærede Medlem kommer ud til Væl-gerne, vil han altsaa allerhelst slet ikke tale om dette Spørgsmaal, han vil ikke ind paa den Vildbane, som vi vil have ham ind paa, han vil tale om noget helt andet.

Vi har erklæret os rede til den Debat om de Spørgsmaal, som det ærede Medlem helst vil tale om, men det ærede Medlem vil ikke undgaa, at de Spørgsmaal, som vi rejser, ogsaa bliver rejst af Befolkningen, og det er de store socialøkonomiske Spørgsmaal, som ikke mindst i denne Tid interesserer Befolkningen. Saa vil det ærede Medlem blive nødt til under Valg-kampen at komme ind paa disse Spørgs-maal, og saa vil han altsaa slutte sig til Princippet i det ærede Medlem fra Ver-ninges Tale og Kommissionsforslaget. Der

kan laves en skøn Alliance dermed, men imod sig vil det ærede Medlem ikke blot have Socialdemokratiet og det radikale Venstre og ikke blot mange Medlemmer indenfor Venstre, med bl. a. Venstres mange-aarige Formand, det ærede Medlem fra Ringkøbing, i Spidsen, men han vil ogsaa have Medlemmer af sit eget Parti imod sig, og imod hans meget lette Tale og Argumentation vil afdøde Indenrigsminister Bramsens Manes rejse sig, og de vil mane hans allerede nu afdøde Standpunkt uigen-kaldelig ned i Jorden.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde holdes paa Tirsdag Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til midlertidig Lov om Ændring i § 40 i Lov Nr. 104 af 10. Maj 1912 om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i midler-tidig Lov af 7. August 1914 om Stats-tilskud til de kommunale Hjælpekasser.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om forskellige Begunsti-gelser for den særlige Fiskerilaanefond for Allinge—Sandvig Købstadkommune.

4) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jern-baneanlæg m. v.

5) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Invaliditets- og Alder-domsunderstøttelse.

Jeg vil gøre opmærksom paa, at vi paa Tirsdag med Tingets Samtykke vil komme til at behandle adskillige af de nu nævnte Lovforslag gennem alle Stadier her i Folketinget.

Mødet hævet Kl. 3⁴⁰.